

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10^gkr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Še nekaj o rusko-francoski zvezi.

Londonška „Times“, katera je časih res dobro poučena, časih pa tudi uprav smešne reči trdi, razdražila je s svojim najnovejšim poročilom iz Kronstadta vseh diplomatov in politikov živce do skrajnosti in podala senzacije željnim ali potrebnim novinarjem hvaležen predmet za obširna razpravljanja.

„Times“ izvedela je baje iz popolnoma zanesljivega vira, da je admiral Gervais, francoskemu brodogovorniku poveljnik, prinesel s seboj v Kronstadt načrt zveze, katera bi sedanje razmerje mej Rusijo in Francijo konečno in definitivno določila in na podlagi katere bi se organizoval odpor proti trojni zvezi, naperjeni baš proti Franciji in Rusiji.

Ako je smeti verovati tem poročilom, izdelal se je ta načrt rusko-francoski zvezi v Parizu. Pri njega sestavljanju niso francoski državniki pozabili velikega razločka, kateri je mej Rusijo in Francijo, mej samovoljno vladano monarhijo in mej republiko, ki stoji na krvavih tradicijah velike francoske revolucije. Z ozirom na to razliko ima tudi načrt povsem inako obliko od dogovorov in zvez, katere se sklepajo drugod.

Omenjeni angleški list, kateri je poslal to novico v svet, zatrjuje, da zveza ne nalaga ni jedni niti drugi prizadetih držav nikakih dolžnostij do „psihološkega momenta“, ter dostavlja, da te listine, o katere historični važnosti je vsakdo osvedočen, ne bode podpisal car sam, nego v njegovem imenu le ministri in to baš z ozirom na zgoraj omenjeno razliko mej obema velikima državama. Brzjavno poročilo pa, katero smo včeraj priobčili, naznanja, da so ruski ministri, imenoma Giers, Vyšnegradski in Vanovski to pogodbo tudi že podpisali.

Nihče ne bode trdil, da je ta vest nemogoča, obratno, v malo drugačni obliki je prav lahko mogoča in prav verjetna bi bila, da nam ne prihaja iz motnega vira, kateremu ne zaupamo, da je ni objavila angleška „Times“, ki je baš glede Rusije govorila že mnogokrat neresnico.

Sedanje razmerje mej Rusijo in Francijo obstoja že nekaj let ter je dovolj jasno onemu, kdor hoče videti. Z obeh stranij trdilo se je že pri mnogih prilikah, da je vkupnost interesov združila

ti dve državi vzlic temu, da sta si po svoji obliki in po načinu, katerim sta vladani, uprav dijamentalno nasprotni. To iz vkupnosti interesov izvira joče jedinstvo naglašalo se je tudi oficijelno že mnogokrat, a francoskega brodogovornika poset in krasni vsprejem v Kronstadtu je samo nov izraz iskrenega pobratimstva, katero družijo Ruse in Francoze.

Zdi se nam pa, da bi predaleč zašli od pota resnice, ako bi verovali omenjenemu angleškemu poročilu in to tembolj, ker Rusom in Francozom take pogodbe, kakor se tu slika, niti treba ni sklepati, ker faktično že obstoji, akopram ni pisana niti podpisana. Rusijo in Francijo združila je potreba in to je najboljša vez, močnejša in trša od vsake druge.

Akopram torej angleškega lista poročila v tej obliki ni verjetno, ne smemo mu zato odrekati vsega jedra, zakaj umevno je, da so odločujoči ruski krogi porabili ugodno priliko ter se z admiralom Gervaisom dogovorili o marsičem važnem. Skušali so izvestno dobiti jasen pojem o materijalni vrednosti francoskega prijateljstva ter uvaževali vse eventualnosti vkupnega postopanja Rusije in Francije. Isto tako osvojil si je pa tudi francoski admiral to in ono, kar je važno za bodočnost, kajti o tem pač ni dvojiti, da bodo o izvestni priliki, ko bode trojna zveza prišla navskriž z ono skupino držav, katera se ji ne klanja, postopali zložno Rusi in Francozi.

Francosko brodogovornik ostavilo bode po določenem programu danes v torek luko Kronstadtsko in odplulo proti obalim angleškim. Za časa svojega bivanja na zemlji ruski imeli so francoski gostje mnogokrat priliko osvedočiti se, da ne uživajo samo naklonjenost visokih krogov, nego da je za rusko-francosko zvezo naudušen ves narod in to je velikega pomena.

Vsak razsoden človek ve, da navzočnost francoskega brodogovornika v Kronstadtu ni imela te posledice, katero trdi „Times“. Pismena pogodba se ni sklepala, taka že celo ne, kakor pripoveduje angleški časnik, ker bi bila ponižujoča za Francijo, a v srcih naroda, v Rusih in v Francozih, utrdilo se je prepričanje, da, kakor hitro se prikažejo ruski kazaki na meji, se bode francoska puška sama sprožila.

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dné 23. julija 1891.

(Dalje.)

Da-si želéne stotine podružnic nismo dosegli, smo pa srečnejši v zabeleženju novih pokroviteljev, ki so izdatno pomnožili družbino imetje. Število pokroviteljev je prestopilo prvo polstotino. Od zadnje dóbe pristopivši so: Tek. št. 45. doktor Fran Celestin, profesor in vseučilišni docent v Zagrebu, ki je pa sicer tudi vsako leto in še nedavno daroval po desetak v družbine svrhe. 46. Ivan Nep. Resman, načelnik železnične postaje v Nabrežini. 47. Jakob Gruden, vpokojeni župnik v Turjaku. 48. Dr. Fran Munda, odvetnik in član družbenega razsodništva z Ljubljani. 49. Iv. Volk, kapelan na Trebelnem. 50. Slovenski bogoslovci centralnega semenišča v Gorici. 51. Župnica Zagorje ob Savi. 52. Gospica Vekoslava Kobler v Litiji. 53. Anton Zarnik, posestnik in trgovec v Krtini. 54. Litijske in Šmartinske Slovenke št. II. po svoji zastopnici Ljudmili Roblek. (Živeli!)

Imenik teh pokroviteljev tudi spričuje, da svojedóbná okrožnica vodstvena, naj posamni rodoljubi prispevkov zbirajo toliko časa, da se lahko . . . župnija, občina, trg, vas . . . vpiše mej pokrovitelje, ni ostala glas vpijočega v puščavi. Bog daj, da dose-danji vzgledi najdejo še dokaj posnemovalcev!

4. A če bi kdo dejal: „Čemu bi plačeval, saj nimam hasni, ne dobim nič povrnene, kakor pri drugih družtvih“ . . . usoja si ga vodstvo v duhu popeljati po obmejnih krajih — zdaj še slovenskega ozemlja — ter mu kazati tu in tam seme, ki ga je družba vsejala, ki bo gotovo svoječasnó rodilo svoj sad. Tu pa so nam imenovati v prvi vrsti:

A. Družbini zavodi.

a) Zabavišče ali otroški vrtec v Celji. Zgodovina tega zavoda Vam je, čč. skupščinarji, pojasnjena v zadnjih Vestnikih, torej je ne ponavljam. Ta zavod smo izročili proti primerni odškodnini v popolno oskrb čč. šolskim sestram v Celji in je zvezan z njihovo privatno slovensko šolo dekliško. Vrtnarica je čast. sestra Vincencija Lah,

je stal divan, katera je služila teti in bratranci za salon, jedilno in delalno sobo; vstřic bili sta dve mali spalnici s pojednim oknom. Ko je Čuvašev vstopil, si je hitro ogledal opravó. Razven velikega divana in stola, stal je pri steni glasovir, zraven pa stojalo z notami in nekaterimi podrobnostimi.

Pri nasprotni steni bila je omara s steklenimi vratmi, zagrnjenimi z zeleno preprogo. Kakih šest stolov, dva — trije naslonjači, zeleni prtí in muselinasta, ne nova, a skrbno zašita zagrnjala, in litografirana slika Glinke nad glasovirjem, to je bilo vse pohištvo. Vse to ni bilo samo priprosto, ampak celó ubogo, dasi je naredilo s svojo čistostjo in rednostjo prijeten utis, da se je Čuvaševu celo zdelo, da, ko bi bilo drugače, bi bilo slabše.

Jedva se je mogel malo ogledati, že je prišla iz sosedne sobe Olga Sergejevna. Čuvašev jo je videl prvič brez plašča in klobuka, in zdela se mu je še lepša.

Olga Sergejevna je bila v črni opravi, samo brez predpasnika, z belim platnenim ovratnikom, ki je odkrival nje nežni vrat, na čelu so se vili mali naravni kodri, roke brez rokovic so bile majhne in lepe. (Dalje prih.)

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasiljnikove, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

Doma pri obedu je bil Čuvašev tudi jako vesel in mil: pošalil se je z bratom, obečal sestri, da pojde z njo k nekim znancem, kamor ga ni mogla spraviti že dolgo, in pazno poslušal dolgočasno pripovedovanje matere o neki družinski neprijetnosti njenih znancev.

Vse to je delal Peter Kirilovič s spretnostjo svetsko-odgojenega mladeniča, kateri vedno kaže, da ga zanima zelo govorjenje onih, s katerimi govori, a mej tem mu je zvenel ves čas tiho na uho neki veseli glas: „Ob sedmih! Ob sedmih!“

Ko je prišel naposled določeni čas in je bil Čuvašev že na ulici, bilo mu je tako pri srci, kakor učencu, katerega puste na prosto.

Večer bil je lep: tih, topel in jasen. Na sinjem nebu migljale so zvezdice, a vzhajajoči mesec je zalival ulice s svojo šibko, blede svetlobo, katera je bila tem jasnejša, čim bolj se je oddaljeval Čuvašev od srednjih, bolj razsvetljenih ulic.

Naposled je ustavil svojega izvoščika pri mali leseni hiši v osmi vrsti in pogledal na okna gornjega nadstropja: skozi zagrinjalo svetila je luč. Čuvašev je šel na predstopnice in začel stopati po njih navzgor. Bile so čiste, dasi precej slabo razsvetljene od lampe, viseče na ovinkih.

Dospévši v gorenje nadstropje, je Čuvašev pozvonil pri dverih, na katerih je bil pribit v malém okvirju napis: „Marija Ivanovna Mihajlova.“ Takoj so mu odprli. Čuvašev je stopil v malo prednjo sobo. Z leve svetila le luč in videla se je skozi odprte dveri neka skrbno postлана bela postelja; a glavno svetlobo je dajala lampa, stoječa na mizi pred velikim divanom v sobi, koje široko odprte dveri so bile uhodnim nasproti.

Čuvaševa je pustila vstopiti starikava osoba z žalostnim in presenečenim izrazom subega, dasi morda nekđaj lepega lica. Oblečena je bila v črno krilo s širokim belim predpasnikom.

„Ta je pa teta — dekle gotovo nemata!“ pomislil je Čuvašev in, uljudno poklonivši se, prašal: — Je-li Olga Sergejevna doma? Jo morem videti.

— Prosim . . . bratranka vas čaka, odgovorila je Marija Ivanovna in pustila gosta v sobo, kjer

posojilnica v Konjicah je naročila za 10 gl. knjig. Vseh teh dariteljev spominja se zbor s „Slava“-klici. Društvo pa se tudi srčno zahvaljuje vsem gg. učiteljem in gđ. učiteljicam, posebno gđ. M. Wessner in g. B. Valenti v Ljubljani, ki so se trudile knjige razprodajati.

Gđ. M. Michel, blagajničarica, prebere račun in poroča, da je društvo v preteklem letu imelo 331 gl. 3 kr. dohodkov in 179 gl. 86 kr. stroškov, ostanek iznaša tedaj 151 gl. 17 kr. Ker pa tiskovni stroški IV. „Pedagogiškega letnika“ 1890. l. še niso povsem poravnani, naj se ta vsota v to porabi. Računskimi pregledovalci so bili izvoljeni sledeči gg.: Iv. Gantar, F. Lunder in J. Sajé; v odbor za to leto pa dosedanji odborniki gg.: Fr. Gabršek, J. Bezljaj, Fr. Jamšek, Iv. Lapajne, dr. T. Romih, Iv. Rupnik in gđ. M. Michel.

G. Iv. Lapajne zahvali se potem srčno v imenu učiteljstva pisateljem „Pedagogiškega letnika“ radi njih truda šolstvu v prid.

G. nadučitelj L. Abram predlaga, naj bi se udnina zvišala in naj bi vsled tega „Pedagogiško društvo“ vsacemu učitelju, ki je bil ud društva, po smrti postavilo spominek. Rešitev se po daljši debati prepusti odboru.

Slednjič se g. predsednik navzočnim zahvaljuje za vstrajnost in zanimanje ter želeč, da bi dosedanji udje društvu zvesti ostali in si prizadevali mu novih udov in sotrudnikov pridobiti, sklene s trikratnim „Živio“ na presvetlega cesarja zborovanje.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) vrnil se je včeraj iz toplice v Laškem trgu v Ljubljano in je prevzel zopet z včeranjim dnevom vodstvo deželne vlade.

— (Abiturijentska veselica.) Kako velike simpatije uživa naša učeča se mladina v vseh krogih narodnega prebivalstva bele Ljubljane, pokazala je zopet prekrasna včerajšnja veselica, ki je bila vseskozi sijajna. Kar je še posebno povzdignilo veselico slovenskih abiturijentov bilo je to, da so se v lepem številu odzvali tudi abiturijenti hrvatski, katerih tamburaški zbor je naredil upravo furore. Ker bodemo o shodu slovenskih in hrvatskih abiturijentov in o veselici sami govorili na drugem mestu, naj za danes omenimo samo toliko, da se je skupnega obeda v čitalnici udeležilo kakih 80 abiturijentov in mnogo odličnih domoljubov. Naudušenih govorov in napitnic bilo je obilo. Pevski in muzikalni del večerne veselice izvršil se je pod vodstvom g. Stegnarja prav izborno. Tamburaški zbor abiturijentov Zagrebških pod vodstvom g. Milečiča bil je najzanimivejša novost za mnogobrojno jako fino in elegantno občinstvo, kakor se zbere vselej pri izrednih prilikah. Po dovršenem muzikalnem programu razvil se je v zgornjih dvoranah prav živahen ples. Dražesten venec slovenskih gospodičin in pa nadobudni mladi slovenski in hrvatski plesalci, to je bil jako lep in mičen prizor. V spodnjih prostorih peli so naši vrli slovenski pevci, tamburaši hrvatski svirali so razne komade, vmes pa je bilo presrčnih in naudušenih govorov in pozdravov. Pobratimstvo slovensko-hrvatsko je včeraj zopet storilo korak naprej, rodeč v mladih srcih mejsebojno ljubezen, ki je porok boljše bodočnosti. Toliko za danes prav na kratko o prelepi slavnosti, katero hočemo popisati obširneje, kakor to zasluži v vsakem oziru, kajti baš take slavnosti polože marsikatero blagodejno seme v mlada srca in naj bi se posebno negovale. Za danes končamo kliče: Živela nam nadobudna naša mladina slovenska i hrvatska!

— (Naš rojak gosp. J. Trtnik,) operni pevec, ki nadaljuje svoje pevske študije na Dunaji, prišel je te dni v Ljubljano na počitnice. Pri včeranjem abiturijentski veselici razveselil nas je po končanem pevskem vspredu v krogu nekaterih prijateljev pevcev z mogočnim svojim tenorjem in naudušil vse občinstvo. Proti koncu meseca vrne se g. Trtnik zopet na Dunaj, da konča svoje študije.

— (Brzovlak v Prago) odpeljal je včeraj zvečer nad 70 slovenskih domoljubov, katerim se je mej potom gotovo pridružilo še mnogo družih. Iz Zagreba bilo je javljeno, da se na Zidanem mostu združijo hrvatski vlak s slovenskim in je bilo oglašanih ob odhodu vlaka iz Ljubljane 140 hrvatskih udeležencev. Iz tega smemo sklepati, da bode vlak do Dunaja že prav impozanten, tam pa se pridruži precej veliko število udeležnikov. Objavljeno nam je poročilo.

— (Umrli) je danes tesarski mojster in posestnik vile „na Osojah“ Anton Jerančič ml., stoprav 50 let star. Ranjki je bil kot vesten obrtnik in kot jako prijazen človek po vsem mestu jako priljubljena oseba ter obče čislán in zmirom zvest pristaš narodni stranki. Bodi mu blag spomin.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta Ljubljanskega, ki je bila dne 27. julija t. l., smo prejeli nastopno poročilo: Na znanje so se vzele stvari, ki so se od zadnje seje rešile kurentnim pôtem. — O popolnitvi petega učnega mesta, izpraznjene na nemški mestni dekliški ljudski šoli, kakor tudi sedmega in osmega učnega mesta, izpraznjene na slovenski mestni dekliški osemrazrednici pri sv. Jakobu, predložili so se nasvéti na c. kr. deželni šolski svet. — Stalni učitelji na slovenski mestni dekliški osemrazrednici pri sv. Jakobu, gospodičini Agnezi Zupanovi, se je priznala druga starostna doklada. — Popotni dve štipendiji, kateri je občinski svet Ljubljanski dovolil za poset jubilejske razstave v Pragi, podelili sta se mestnemu nadučitelju Andreju Zumru in mestnemu učitelju Franu Kokalju. — Sklenilo se je šolskega vodstva mestne nemške trirazrednice prošnjo, da bi se razširila ta trirazrednica v štirirazrednico, priporočiti c. kr. deželnemu šolskemu svetu. — Dognala se je neka personalna stvar. Rešilo se je več prošenj za odpis ukovine, za izpust iz šolske dolžnosti in za novčne podpore.

— (Spletski škof Nakić) nadaljuje začeto preganjanje glagolice. Kakor smo že o svojem času javili, prosili so ga dubovniki njegove škofije pismo, naj pusti v miru narodno svetinjo hrvatsko, naj ne preganja glagolice, a vladika Nakić odbil je dne 1. avgusta to prošnjo. Narod je silno vznemirjen, duhovništvo je globoko užaljeno in bati se je resnih posledic. Kakor poroča „Hrvatska“, tožili bodo duhovniki Spletke vladikovine svojega škofa v Rimu. — Pač žalostno, da imamo baš mi južni Slovani tako izborne škofo!

— („Zagorskega Sokola“) izlet na Trojane in v Št. Gothard bode, kakor smo že poročali, v nedeljo 9. avgusta in to po sledečem vspredu: Odhod ob 5. uri zjutraj, ob 10. uri slovesno sveto opravilo pri sv. Gothardu; ob 12. uri obed v gostilni gospoda Konšeka v Trojanah; ob 3. uri telovadba predtelovadcev, petje in prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

— (Kranjske dežele zaveznih društvo glavni shod) bode v nedeljo 19. avgusta ob 10. uri dopoldne v magistratni dvorani. Pred shodom bode velika vaja Ljubljanskega gasilnega društva.

— (Razpisane štipendije.) Na vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem mestu razpisanih je do 1. septembra 1891. leta 5 deželnih ustanov, do katerih imajo pravico sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, kateri pa morajo biti najmanj 16 let stari, krepkega telesa in čvrstega zdravja. — Učenci z deželnimi ustanovami dobé v tej šoli stanovanje, hrano in pouk brezplačno, za obleko pa morajo sami skrbeti. Prošnjam, kolekovanim z kolekom 50 kr. priložiti je rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali obiskovane srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju, in župnijsko spričevalo s lepem vedenju. Prošnjam za sprejem proti plačilu priložiti je reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuba, zadeva-joče vzdrževanje učenca.

— (Shod gasilcev v Pragi) sklicuje deželna osrednja gasilna zaveza kraljestva Češkega. V ta namen razposlala je tudi vsem slovenskim gasilnim društvom naslednji poziv: Dragi tovariši gasilci! Razstava, katero je narod naš brez tuje pomoči priredil letos v spomin prve obrtnijske razstave v Pragi, daje popoln pregled velikanskega napredka češkega naroda v vseh strokah modernega življenja. Obrtnost, gospodarstvo, gozdarstvo, znanstvo, umetnost, dobročinstvo: vse to predstavlja se obiskovalcu razstave v tako sijajnem okviru, da s ponosom napolnuje srce vsacega češkega rodoljuba. Pa tudi ostali bratje slovanski, ki obiskujejo češko deželno razstavo, veselé se našega velicega napredka in v razstavi naši nahajajo vzpodbujajo k vztrajnemu delovanju, katerega plod je in mora biti konečni uspeh. Med najpopolnejše oddelke češke deželne razstave spada gotovo oni oddelek, na katerem se predčujejo gasilne priprave, kakor služijo dandanes gasilnim društvom pri plemenitem njihovem delovanju na korist človeštvu. A z razstavljenjem samim ne doseget bi se popolnoma namen; zato sklicuje pod-

pisani odbor shod vsega češkoslovenskega gasilstva in bode o tem shodu priredil na staroslavnem „Velkém náměstí“ Praškem javne vaje. Ne dvomimo, da se bodo češka gasilna društva radovoljno odzvala v polnem številu našemu pozivu, da dokažejo, kako vzorno urejeno gasilsko organizacijo ima češki narod. Nič bi nas pa bolje ne veselilo, ko če bi nam bilo mogoče stisniti o tej priliki prijateljske desnice naših slovanskih tovarišev: vsaj bi brez njihove navzočnosti naš praznik ne bil popoln. Obračamo se torej tudi do Vas, dragi nam slovenski tovariši! z uljudnim in iskrenim vabilom, da nas dne 15. in 16. avgusta počastite s svojo navzočnostjo. Kraljevska Praga, katera je s takim nepopisnim veseljem in naudusenjem sprejemala junaške slovenske Sokole, bode gotovo z isto iskreno radostjo in s pravo slovansko gostoljubnostjo sprejemala tudi Vas in že zanaprej Vas moremo zagotoviti, da Vam ostanejo nepozabljivi dnevi, katere boste preživeli med nami. Pridite torej v obilnem številu, da Vas pritisnemo na bratovske prsi!

Deželna osrednja gasilna zveza kraljestva Češkega.

— (Iz Toplice na Dolenjskem) se nam poroča, da je od 1. do 31. julija prišlo tja 34 gospodov, 18 kmetov, 31 c. in kr. vojakov, 27 gospej, 25 žensk kmečkega stanu in 69 popotnikov (Fluggäste), torej skupaj celo leto le 397 oseb. To je za naše toplice ubogo malo in skrajni čas bi bil, da se za povzdigo tega kraja kaj ukrene.

— (Bela zastava) razobešena je nad soplejem c. kr. okrajnega sodišča Senožeškega že od 24. junija. Od tedaj že ni nobenega ujetnika ali kaznenca in v celem sodniškem okraju ga ni obsojenca, kateri bi imel prestati kako kaznen.

— (Veselico bralnega društva pri D. M. v Polji), katera bi se imela vršiti v nedeljo dne 2. t. m., preložil je odbor radi slabega vremena na poznejši čas. Dan in vspredu objavili bomo pravočasno.

— (Bralno in pevsko društvo na Opčinah) priredi društveno veselico s petjem, igro in plesom v nedeljo dne 6. septembra t. l. in ne 15. avgusta kakor je bilo namenjeno. Natančni vspredu naznanimo kesneje.

— (Tramvaj v Zagrebu.) Ogovski trgovinski minister dovolil je podjetnikom Zagrebškega tramvaja, da smejo zgraditi tudi izven mesta ležečo progó Vlačka ulica-Maksimir, ne da bi predložili podrobne načrte.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. avgusta. Slovensko-hrvatski posebni brzovlak nad štiristo udeležnikov. Mnogo dam. Vse jako veselo, vreme ugodno.

Budimpešta 4. avgusta. Poslanska zbornica vzela s 146 proti 53 glasom na znanje odgovor Szaparya na interpelacijo Ugrona in Kaasa o zadevi nemškega gledališča v Budimpešti.

Cherbourg 4. avgusta. Francoski podčastniki pogostili podčastnike ruskih, grških in američanskih ladij punčem. Hiše in mestna palača nakičene. Iskrene napitnice.

Bruselj 4. avgusta. Ob 8. uri zvečer kraljica opasno zbolela na živcih. Po jedni uri poglelo. Zdravniki izrazili, da je kraljica iz nevarnosti.

Basel 4. avgusta. Pri nedeljski slavnosti na Neuenburškem jezeru zadeli dve ladiji. Mali privatni parobrod razbit, tri dame utonile.

London 3. avgusta. Francoski poslanik izjavlja, da je vest, ki jo je prinesla „Times“ o tem, da se je že podpisala rusko-francoska zveza, popolnoma neosnovana.

Cherbourg 3. avgusta. Mestni zastop odposlal ruskemu carju telegrafično zahvalo prebivalstva Cherbourga in vse Francije za nepozabni vsprejem francoskega brodovja. Carinji čestita se k imendanu in poudarja sreča, da so se vsprejeli častniki in moštvo ruske ladije „Kornilov“.

Lizbona 3. julija. Upori se ponavljajo. Množica šla k luki in zahtevala, da se izpuste ujetniki iz vojnih ladij. Na konstitucijskem prostoru krvav boj z žandarmi. Mnogo težko in lahko ranjenih. Mnogo izgrednikov zaprli.

Ratenov 3. avgusta. V vojaško veliko oskrbovalno skladišče udarila strela in nastal požar.

